

Naujienu Antroji Dalis

NR. 829

CHICAGOS LIETUVIŲ LITERATŪROS DRAUGIJOS LEIDINYS

XXII METAI

Dienu skeveldros

1.

Ar mes ką žinome daugiau apie dailiąją literatūrą, pačią dailę, architektūrą anapus, okupuotoje Lietuvoje? Ne ką. Ir drūtai klystame. Tarpas tarp laisvojo ir okupuotojo lietuvio didėja, nes gi ans, ir norėdamas, negali sekti mūsų kultūros pradų ir žygių. Bolševikinė kūryba iš esmės yra gimusi klaidoje, paklusnume valdovams, išscenzūruota, ir akiratis vis labiau niukiasi.

“Literatūros Lankai” kadaise, kol patys gyvi buvo, žadėjo specialių apžvalgų. Ana, tremties lenkai kasmet skiria premijas už (anapus) grožinę literatūrą, dailę, mokslą ir architektūrinius pastatus. Premijas gavusieji pinigais, jei nori ir jei valdžia išleidžia, atsiima atvykę į Vakarus, jei nieks neatsiima — lieka studijoms kraštui pažinti.

Pas mus vienų vienas bič. Kardelis yra persispausdinęs Rimkevičiaus “Studentus”, o dabar persispausdina Avyžių. Kitų šaltinių neturint tenka, pilniam namu vaizdus atkurti naudotis apysakomis ir atsiminimais apie rūsčiąją kaimo kolektyvizaciją.

Kai Leninui prireikė rašytojų talkos, kreipėsi į komisarą Lūnačarskį, ans “boso” pageidavimus supratęs kreipimasi pasuko į... Dzeržinskį — bolševikinės žvalgybos steigėją ir pirmąjį vadovą. “Kas mums daryti?” — “Kvailas klausimas, bus instruktijų” — skambėjo atsakymas. Keitėsi žvalgybos viršininkai, bet išliko ypatingoji sekcija dailiajai literatūrai.

Rašytojų ir dailininkų sąjungos apie mažiausią smulkmeną turi painformuoti visų pirma NKVD, o tada partijos CK. P. Cvirka visai nesigynė tokį informacinį darbą atliekai.

Ne veltui pas lenkus juokaujama: “. . . Kaip patekti į partinių rašytojų sąjungą?” — “Reikia išduoti (lenkų kalboje išduoti ir išleisti skamba taip pat) vieną draugą ir vieną knygą...”.

Smith (Orwell “1984 metai”) betardomas vis dar mano, kad dėsnis du kart du yra keturi tebėra pastovus, o O'Brian, “vidaus partijos” narys linguoja galva: “Ne visuomet, Winstone, ne visuomet”.

Anapus kita moralė, kiti dėsniai.

Kai ištiko partijos plolimai Pumpūtį (ir nebeatsigavo) Miškinį (Sibire praplovė smegenos), Vytautą Sirijos Girą (ans gelbėjosi per pažįstamus Maskvoj), Anglickį ir t. t. ir t. t., rašytojų draugija tylėjo, tylėjo ir atskiri rašytojai. Anapus dėsnis: — gelbėkis kaip išmanai!

Pilniak “Volga įteka į Kaspijos jūrą” “valymų” sudorotas, ir kažkoks neatsargus žurnalistas teiraujami ar skelbti! Durak — skamba atsakymas: — jo vardas dar mums reikalingas komunizmo statybai, o vėliau — nusispiaut, rasime lankstesnių...”

Ir “lankstūs” ateina ir... irgi praeina.

Grafomanijai klestėti dirva pati puikioji. Alb. Morkus šiaipus reta kada fragmentais spausdinamas, o anapus geležinės uždangos... jau 2 knygų autorius. Ne tik pradedančiųjų, bet ir partinės literatūros vilkų kaip Mieželaitis, vienas trečdalis poezijos galima nubraukti. Ir popierius būtų sutauptas, ir geras skaitytojų skonis apsaugotas.

Partijai rašytojai reikalingi kaip slastai kitiems, kaip masalas. Todėl Venclova į kažkokią Maskvos tarybą, Baltušis į Paleckio padėjėjus, Just. Marcinkevičius vėl į kitokius deputatus. Skaičius ne savo darbą dirbančių rašytojų yra perdidelis.

Dar viena pastaba: partija, kaip kranklys, laukia “maitos”... Kai J. Kėkštas iš Vakarų pasuko į “liaudies” Lenkiją, Dienų Skeveldrose buvo prileidžiama galimybė, kad netrukus via Warszawa ar via Vilnius atsidurs Maskvos tarnyboj. Deja, baimė išsipildė. Vaga “leidžia antrą knygą, o “Tėvynės Balsas” praneša, kad J. Kėkštas pažadėjo redakcijai “tolimesnę talką”.

Sena žmonių išmintis moko: — neik su velniu obuoliauti!

2.

“L. ir M.” Nr. 37 viena mokytoja, tarp kita ko, rašo:

“Septintos klasės mokinys pridėgė mokomąjį kabinetą... Komentrai, taip sakant, nereikalingi. Laimė, kad buvo vyriškas ūkvedys. Be ilgo aiškinamojo darbo, vaikėzas buvo priverstas “lobį” sutvarkyti. O mokytojas nebūtų priverstas jo taip padaryti: ką jūs! — asmenybės nužeminimas, fizinė bausmė, moralinė trauma!..

Šeštoje klasėje, jaunai mokytojai tikrinant sąsiuvinis, vienas berniukų atsisegė kelnaites... Jam buvo... sumažintas elgesio pažymys ligi 4. Už ką — visuotiniame mokinių susirinkime garsiai net skelbti nebuvo kaip. Gėda! O jis patsai berniukščių būryje, be abejo, komentavo šį įvykį, iššaukiantį daugelio susižavėjimą ir nešvankų kikenimą kampuose.

Penktokas, bent trečius metus sėdįs toje pačioje klasėje, pamokos metu kirtu per veidą

(Nukelta į 3-čią psl.)

MOTERIS ŽIŪRI PRO LANGA

KAS VALDO SOVIETŲ RUSIJĄ?

Iš istorijos žinome, kad virš trijų šimtų metų buvusi senoji Rusijos monarchija buvo valdoma didikų (aristokratų), kilusių iš stambių žemvaldžių, priešaky su Romanovų kilmės carais. Nors iš Romanovų giminės carais tapdavo paveldėjimo keliu, bet dažnai dėl valdžios ėjo pjudyne, nevingiant smurto, teroro, klastos ir melo. Ir caro sostas ne visada atitekdavo tiesioginiai kilusiems iš Romanovų giminės. Čia, be kitų, ryškus pavyzdys yra rusų carė Katrė antroji, Lietuvos valstybės pasidalinimo dalyvė, jos pavergėja, Lietuvos vardo panaikintoja. Ji buvo kilusi iš Vokietijos. Per visus jos Rusijos imperijos valdymo metus ji nebuvo išmokusai taisyklingai vartoti rusų kalbą.

1917 m. kovo mėnesį įvykusi Rusijoje revoliucija galutinai parausė Rusijos monarchijos santvarkos pagrindus. Tų pačių metų bolševikų sąmokslininkų kontr-revoliucija vėl atstatė luominę santvarką, kurios priešaky atsistojo raudonieji didikai iš bolševikų. Šiandien jau neginčytina, kad visasąjunginė komunistų partija išsigimė į biurokratų profesiją.

Tai kas dabar valdo Sovietų Rusiją?

Nesileiskime į tolimesnę bolševikmečio praeitį. Dirstelėkim į Sovietų Sąjungos 23-čiojo komunistų suvažiavimo išrinkto iš 195 atstovų Centro komiteto sąstatą.

Naujai perrinktame Komunistų Partijos Centro Komitete 94,3% jos narių yra valstybės aparate atsakingose pareigose

arba pačioje komunistų partijoje užima tokias vietas, kurių žodis turi lemiamos reikšmės. Vos 5,7% Centro Komiteto nariai yra kilme darbininkai arba valstiečiai - kolchozininkai.

Dabartinio Komunistų Partijos Centro Komiteto 84 nariai yra Aukščiausio Sovieto nariai. Aukščiausias Sovietas, tiesa, valstybės aparate menkavertis, nors per apsirikimą kai kurių vadinamas šalies parlamentu. Jo narių svarbiausia pareiga bendru delnų plojimu patvirtinti vyriausybės išleistus įsakus, priimti jos sudarytą biudžetą ir įnirtusiu delnų plojimu paploti centro komitetui už jo didelį šalies rūpestį, o ypač “globą darbo žmogaus”... .

Galop ir pati Sovietų Sąjungos vyriausybė mažareikšmis veiksnyš šalies gyvenime. Nors vyriausybė kolektyvė, sudaro valdžios tarybą, bet toji taryba gyvuoja tik popieriuje.

Šalies santvarkos palaikyme yra Komunistų partijos Centro Komiteto politbiuras, kurį dabar sudaro 25 nariai “rinkti” iš to paties Centro Komiteto sąstato. Dabar priešaky jų stovi Brežnevas. Jo pagrindinė pareiga pasirinkti tokius politbiuro narius, kad jie būtų drausmingi, klusnūs ir pakankamai įtakingi prilaikyti patį Centro Komitetą, kad jo nariai nepradėtų klaidžioti ar užbėgti politbiurui už akių ir nekalbėtų kas nereikia, neišklausę I-mojo sekretoriaus nuomonės vienu ar kitu klausimu. Gerai, jei Centro Komiteto nariai bent vieną kartą per metus susirenka pasvarstyti kuriuos nors “įkaitusius” klausimus ir išgirs-

ti iš viršūnės, kuria linija tenka eiti.

Komunistų partijos Centro Komiteto pareiža pridaboti, kad per dvylika milijonų narių neatitrūktų nuo politbiuro pavardžio ir nepradėtų klaidžioti. Tokiam tikslui yra išrinkta kontrolės komisija partijos narius sijoti. Jos priešaky padėtas senas patyręs komunistas kilme latvis, čekistų staža be priekaištų išėjęs.

Kodėl pasirinktas tos komisijos sekretorium iš mažumos?

Pats Brežnevas taip pat nėra kilme rusas. Jis ukrainietis ir visame aparate iki šiol daug prikašioti ukrainiečių. Iš seno prisibijoma sudaryti šalies valdžios aparatą ar komunistų partijos viršūnę vien iš rusų. Šie savo tarpe gali greičiau susiprasti ir "nuklysti" į šunkelius.

Juk ir carinės Rusijos imperijos valdžios aparatas visada buvo atmiestas kitataučiais. Skirtumas tik toks, kad tie kitataučiai anuomet buvo ne iš Rusijos pavergtų tautų, bet vokiečiai, seniau rusuose atsiradę.

Dabargi Sovietų Sąjungoje šalies valdymo viršūnės pavairinamos iš kitų pavergtų tautų, bet ne visų. Ukrainiečiai, kaukazičiai atrodo jiems patikimesni, negu kitų pavergtų tautų atstovai. Tik latviai čia sudaro iš dalies išimtį. Bolševikinėse kovose dėl valdžios anuomet pasižymėjo latvių batalionai. Dar pasitaiko tokių, kurie iki šiol tebėra gyvi.

Nėra paslaptis (ir tokios bolševikų žinios net jų spaudoje pasirodo), kad kasmet iš komunistų partijos išbraukiama po keletą tūkstančių narių, nuklydusių nuo komunistinės generalinės linijos.

Lietuvos komunistų partijos nariai taip pat nuolatos persijojami. "Valdžios" priešaky kol kas paliekami tie patys asmens.

Atranka į komunistų partiją įstoti dabar aštri. Norįs patekti į partiją turi būti buvęs komso-

mole ir ten savo uolumu komunistams pasižymėjęs. Ir tai toks pradžioje priimamas tik į partijos kandidatus. Bent porą metų tokiu kandidatu išbuves, jau kelerių senesnių narių rekomenduojamas, gali paduoti pareikšimą dėl priėmimo į partijos narius. Bet ir toks ne visada tuoj priimamas, jei jis nėra "gerais" komunistų partijos darbais atsizymėjęs.

Kodėlgi toks atsargumas ryšium su priėmimu į komunistų partiją?

Komunistų partijos narys negali atsidurti bedarbio eilėse arba dirbti "juoda darbą". Kiekvienam komunistui yra užtikrintas gerai apmokamas darbas arba pačios partijos aparate arba valdžioje. Todėl noriai priimami nariais į partiją išėję kuriais nors specialius mokslus. Reikia visus darbu aprūpinti.

Štai pereitame Sovietų Sąjungos komunistų partijos suvažiavime atstovų tarpe būta 55,5% išėję aukštus mokslus, 81 akademikas ir 260 turį mokslo daktaro laipsnį.

Tėvai ir vaikučiai stebi mažųjų pasirodymus vadovaujant Justinui Juškeliui Naujienų išvykoje. Nuotrauka inž. J. Slaboko

Viso tame partijos suvažiavime dalyvavo 4,620 atstovų. Iš jų — 1,204 partijos arba valdžios atsakingi pareigūnai. Tai, gi, daugiau kaip suvažiavusių ketvirtadalis mito tiesioginiai iš valdžios aparato. Tam ketvirtadaliui buvo nesunku palenkti visus kitus to suvažiavimo dalyvius paklusti partijos bosams.

Naujai išrinktame Komunistų partijos Centro komitete tik 26 iki šiol nedalyvavę viršūnių gyvenime.

Šiuo metu Sovietų Sąjungoje, imtinai ir okupuotose Pabaltijo valstybėse, tai ir Lietuvoje, yra 230 milijonai gyventojų. Arti pusės tų gyventojų sudaro kitos bolševikų pavergtos tautos, kurios gyvena Sibire, Kaukaze, Vakarų Rusijoje ir dabar Pabalty.

Šalies valdžios aparatas turi būti apdairus tvarką palaikyti, ypač kai vyriausybė faktiškai yra tik komunistų partijos Centro Komiteto rankose, ir tai ne viso, bet tik politbiuro, tai yra 25 asmenų priešaky su Brežnevu.

Tai yra diktatūra prieš šalies visus gyventojus, prieš komunistų partijos narius ir iš dalies net prieš tos partijos Centro Komitetą.

Savo esme Sovietų Sąjungoje komunistų partija yra profesionali raudonųjų biurokratų sąjunga. Jos vyriausias tikslas išsilaikyti valdžioje ir kitose pelningose pozicijose.

Štai kodėl, ypač ūkio šalies tvarkyme, nėra nusistovėjusi viena bet kuri kryptis. Čia valdymo sistema nuolatos keičiama, prisibijant vietose atleisti kiek nors vadeles. Nors ir kalbama apie suteikimą bent ūkio šalies daugiau teisių vietose, tai yra menamai sąjunginėms respublikoms, bet faktiškai tos vadelės vis centre kieta ranka pri laikomos.

Visos kalbos ir įrodinėjimai,

kad Sovietų Sąjungoje jau esama liberalizmo žymių ir laukti na net šalies aparato demokratėjimo, neturi rimto pagrindo. Tuščios svajonės be jokio pagrindo!

Neabejotinai šaly esama gyventojų tarpe visokeriopų nesitenkinimų, bet nėra jokios galimybės tuos nepasitenkinimus bet kuria forma pareikšti be komunistų partijos iškošimo.

Galop ir patys komunistų partijos nariai nuolatos sijojami ir jų dalis nubyra. Gerai, jei nubyrėjusieji paliekami be bausmės.

Juk bet kuris valdžios vadelių atleidimas bematant būtų lygus viso valdžios aparato subyrėjimui.

Tokiu atveju Sovietų Sąjungos komunistų partijos viršūnėi, galop ir eiliniams nariams gerai yra žinoma kas jų laukia. Pavyzdžiai visiems yra žinomi. Te taip tolimoj praeity Vengrijos įvykiai ir dabar — Indonezijos...

Jei tikėti spauda, virš milijono komunistų visoj Indonezijoje sunaikinta, — kas sušaudytas, kas paskerstas, kas nuskandintas...

Ir įvyko tada, kada komunistai jau buvo tikri suimti į savo rankas valdžios aparatą, kuris iki tol buvo palankus tik komunistams. Neišdegė ir įvyko tai, kas buvo neišvengiama, nors žmoniškumo požiūriu nepateisinama.

Tai į klausimą, kas dabar valdo Sovietų Sąjungą, atsakymas trumpas: Sovietų Rusiją valdo iš biurokratijos aparato kilusieji komunistai, šių dienų Rusijos didikai — aristokratai. Didikai, kurie subūti Komunistų partijos centro komitete priežiūroje Politbiuro. O šis kontroliuojamas priešaky pastatyto pirmojo sekretoriaus, talkininkaujant kontrolės komisijos sekretoriui. P. B.

Lapkričio 14 diena stipruolis Cleveland Williams boksuosis su sunkaus svorio čempionu Cassius Clay. Paveiksle Williams parodė sunkaus svorio čempionui Houston salę ir pakėlė virvę, kad galėtų įeiti į areną. Williams pasakė, kad rungtynių metu jis nebus toks mandagus su Cassius Clay.

VALGYKLA NĖRINGA

Lietuviški ir amerikoniški valgiai.

Geras patarnavimas.

TERESĖ KARVELAITIENĖ - T. J. AGUIAR, Savininkė

Atidaroma 6:30 val. ryto. Sekmadieniais 8:00 val. ryto.

2632 W. 71st St.

Tel. 778-9359

DIENU SKEVELDROS

(Atkelta iš 1 psl.)

mergaitė. Išvartas iš klasės, prie durų atsigrėžė ir sviedė necenzūrišką žodį mokytojui. Kas jam už tai buvo? O kas galėjo būti? Praktiškai — kas?! Galėjo pakalbėti su juo klasės vadovas, na — gerų geriausių atveju — direktorius. Būtent — pakalbėti! Galėjo būti iškviesti tėvai, kurių jis jau seniai negerbia ir neklauso.

Paskui einama vis toliau ir toliau.

Šešiolikametė mergaitė, moksleivė, nuėjusi į biblioteką, iš drabužinės pasivogė lietpalį. Suviliojo koketiškai, jauną galvėlę "bolonija". Sugauta ji šalta pareiškė, kad nesigaili vogusi, gailisi tik, kad ją sugavė...

Trejetas profesinės-technikos mokyklos šaunuolių su sėbrais įsiveržė į savo mokyklos bendrabutį, sustatė prie sienos jaunesniuosius vaikus, išrijė jų uogienę, reikalavo pinigų, o tuos, kurie neturėjo ar nedavė, — primušė.

Stovį jie visi prieš Pedagogų tarybą. Taip, pinigų jiems reikėjo deglinei. Draugeliams pavaišinti, nes pastarieji juos neseniai vaišinę. Užklausti, kodėl gi jie neįsibrovė į gretimą kambarį, su cinišku atvirumu atsakė: "Aha! Ten šitokie vyrai! Pabandyk įlįsti..." Ką gi — šiam "džiunglių įstatymui" pabraukti nėra priemonių. Išvartoti iš mokyklos? Negalima. Nepilnamečiai. Vykdomojo komiteto atsiųsti. Atseit — tegul mokykla juos žmonėmis padaro. O jie jau spėję pabuvoti daugelyje panašių posėdžių, svarstymų, teikiasi ir šį kartą ramiai išklausti visus graudėnims bei įtikinėjimus. Išėję linksmi pasišaipę, toliau geria, muša silpnesniuosius, gadina ir vėgia visuomeninį turtą.

Ir taip — be galo. Nebaudžiami žmonės eina ligi aštuoniolikos metų. Ir visi su jais mandagūs, humaniški: mokytojai, visuomenė, milicija. Be gražaus žodžio — jokios priemonės jiems sudrausti, priversti laikytis būtiniausių visuomenės elgesio normų. Tik jiems vieniems pakantumas, santūrumas ir mandagumas visiškai neprivalomi. Tik jiems vieniems beveik absoliuti žodžių ir veiksmų laisvė. Laikas pagaliau atimti tą magiškąją jėgą iš žodžio "nepilnamečis".

3.

Anapus geležinės uždangos juokiamasi:

... Vilniuje, į teismo salę įvedama žmogus, garsiai besaikiantis: "Teisingumo, reikalauju teisingumo!" Ir surinka teisėjas: "Nutilk, nešūkauk! Kaltinamasis pamiršti, kad esi tarybiniam teisme..."

Ir dar:

Sniečkus, nuvykęs į kolchozą, kalba pirmininkui: "Šiandien, didelė diena, šiandien tarybinės santvarkos įvedimo metinė... Kodėl ta proga nepaskerdei poros žąsų?"

O pirmininkas gūžtelė pečiais:

— "Kuo jos čia kalto?"

J. Cicėnas

ŽMONĖS GIMSTA NELYGŪS

Mokslininkas skatina steigti žmogaus sėklų banką

Chicagos universitete įvyksiamame Tarptautiniame Žmonių Genetikos kongrese iškelta labai daug naujų klausimų, kurie turėtų sudominti ne vien mokslininkus.

Skaitytų referatų tarpe vienas buvo žymiausio šios šalies genetikos Dr. Curt Sterno iš Kalifornijos universiteto, esančio Berkeley. Dr. Stern pasakė, kad nori nenori - turi skaitytis su faktu, jog ne visi žmonės gimsta lygūs ir vienl socialiniai - ekonominiai sluoksniai bei rasinės grupės turi daugiau įgimtųjų inteligencijos negu kiti.

Mokslininkai vis daugiau atveda įrodymų, kad genės, kurios iš žmogaus į žmogų yra perduodamos iš gėntkartės į gėntkartę, daug daugiau paveldi (kontroliuoja) protinius gabumus, negu moksliniai tyrinėtojai iki šiol manė. Studijos rodo, kad paveldėjimas didina inteligenciją (protingumą) aukštesnėse socialinėse - ekonominėse klasėse, tai geriau pasitvirtina tarp adoptuotais ir našlaitiniuose auginamais vaikais parodė, jog vaikų, adoptuotų į aukštesnės klasės ir žemesnės klasės šeimas, proto išsivystymo skirtumas yra labai menkas, tuo tarpu kai aukštesnėse socialinėse klasėse gimusių vaikų tarpe inteligencijos tyri-

mai davė žymiai aukštesnius rezultatus. Matyti, vaikai gimę aukštesnės klasės šeimose, paveldi palankesnes charakteristikas iš savo gimdytojų, kas juos igalina laimėti aukštesnius pažymius, pareiškė Dr. Stern.

"Mes esame skirtingi jau pačioje genėse, kurias mes paveldime prasidėjimo momente, skirtingi sveikatos, liguistumo, proto gabumų ir asmenybės savybėmis". Bet vieno nereikia pamiršti, kad ir tie individai, kurie gauna aukštus pažymius vienoje srityje, dažniausiai gauna gana žemus kitose. Tas pats tenka taikyti ir socialinėms - ekonominėms, kaip ir rasinėms grupėms.

Nobelio premijos laureatas dr. Hermann Mueller iš Indianos universiteto, genetikos mokslininkas, genetikos kongrese karštai skatino nedelsiant pradėti steigti šiame krašte žymiųjų vyrų spermų bankus, nes esą galima daug, jog labai greitai laiku prasidės šios rūšies lenktynės tautų tarpe, kaip dabar vyksta atominės lenktynės. Dr. Mueller Nobelio premiją gavo už atradimą, kaip radiacija veikia žmonių paveldėjimą.

Kai medicina sudarė galimybes visokiems menkavertės veislės individams veistis ir plisti, žmonijos ir tautų atrankai grę-

sia didelis pavojus. Dr. Mueller spėja, kad kai kurios tautos pasiskubins dirbtinės inseminacijos būdu pagerinti savo veislę, tariamai išsilauginant "geminacinę rasę", labiausiai tinkamą šiai atominėi gadynei. Dėl to Amerika turinti neatsilikti, bet pasiskubinti ir parodyti geriausią pavyzdį, ypač išvystant dvi pagrindines žmogaus savybes - inteligenciją (išmintį) ir kooperatingumą, tai yra įgimtą norą bendradarbiauti. Tik šios dvi savybės padėjo homo sapiens iš bezdzioniems panašių padarų išsivystyti į pažangius žmones.

J. Pr.

KAS IŠ TOS IŠAUGS!

Viena motina (Anglijoje) pasakoja tokį anekdotą iš savo pačios vaikų gyvenimo.

Mano penkių metų mergytė Millie vis mėgsta erzinti savo mažąjį broliuką. Syki, netekęs kantrybės, jos broliukas ėmė ir įkando jai į ranką. Mergiotė pradėjo klykti daugiau negu buvo reikalo, bet aš berniukui pora sykių pliaukšterėjusi išsiunčiau jį į prieškambarį.

Kiek laiko praėjus pastebėjau, kad Millie ramiai sėdi ir savo ranką apkabinusi laiko. Paklausus, ką ji daro. Millie paaiškino: "Laikau dantų įkandimo žymes, kol tėvukas grįš namo!"

Pasveikink savo draugus per "Naujienas"

JEI JŪS NORITE SIŪSTI
SIUNTINIŲ — DOVANAS Į USSR
NAUDOKITĖS PATARNAVIMU PLAČIAI
ŽINOMOS FIRMOS

PACKAGE EXPRESS & TRAVEL AGENCY, INC.

(LICENSED BY VNEŠPOSYLTORG)

VYRIAUSIA ĮSTAIGA

1530 Bedford Avenue, Brooklyn 16, N. Y.

Tel. IN 7-5522

Siuntiniai siunčiami per mūsų firmą paskyrimo vietą pasiekia trumpiausiu laiku. Siuntinių pristatymas garantuotas. Visi muitai apmokami mūsų įstaigose, gavėjas NIEKO NEMOKA.

Prie firmos skyrių yra krautuvės, jose rasite žemiausiomis kainomis pasirinkimui įvairiausių audinių, taip pat maisto produktų, odos avalynę ir kitų daiktų.

Firma — skyriai atidaryti kasdien nuo 9 val. ryto iki 6 val. vakaro.

Šeštadieniais ir sekmadieniais nuo 9 val. ryto iki 4 val. popiet.

MŪSŲ SKYRIAI:

BROOKLYN, N. Y.	1530 BEDFORD AVE.	—	IN 7-6465
NEW YORK 3, N. Y.	78 SECOND AVENUE	—	OR 4-1540
NEWARK, N. J.	314 MARKET STREET	—	MI 2-2452
SOUTH RIVER, N. J.	46 WHITEHEAD AVENUE	—	CL 7-6320
UTICA, N. Y.	963 BLEECKER STREET	—	RE 2-7476
FARMINGDALE, N. J.	FREEMOOD ACRES	—	363-0494
PHILADELPHIA 23, PA.	631 W. GIRARD AVENUE	—	PO 9-4507
ALLENTOWN, PA.	126 TILGHMAN STREET	—	HE 5-1654
ROCHESTER 5, N. Y.	558 HUDSON AVENUE	—	232-2942
LOS ANGELES 4, CAL.	107 SO. VERMONT AVENUE	—	DU 5-6550
CHICAGO 22, ILL.	1241 NO. ASHLAND AVENUE	—	HU 6-2818
BALTIMORE 31, MD.	1900 FLEET STREET	—	DI 2-4240
BUFFALO 12, N. Y.	701 FILLMORE AVE.	—	TX 5-0700
DETROIT 12, MICH.	11601 JOS CAMPAU AVENUE	—	TO 8-0298
HARTFORD 6, CONN.	643-47 ALBANY AVENUE	—	CH 7-5164
JERSEY CITY, N. J.	303 GROVE STREET	—	HE 5-6368
SYRACUSE 7, N. Y.	1200 SOUTH AVENUE	—	GR 5-9746
CLEVELAND 13, OHIO	1028 KENILWORTH AVENUE	—	PR 1-0696
HAMTRAMCK, MICH.	11339 JOS CAMPAU AVENUE	—	TO 9-3980
SO. BOSTON, MASS.	396 WEST BROADWAY	—	AN 8-1120
TRENTON 10, N. J.	1152 DEUTZ AVENUE	—	EX 2-0306
RAHWAY, N. J.	717 W. GRAND AVENUE	—	381-8997

mūsų žingsniai

LEIDŽIA: SANTARA - ŠVIESA ◀ REDAGUOJA REDAKCINIS KOLEKTYVAS CHICAGOJ

Medžiagą siūsti: Daliai Bylaitienei, 6949 So. California Ave., Chicago, Ill. 60629

9 METAI

1966

NR. 9 (217)

VISU VEIDU Į PABALTIJĄ

Jeigu 1965 metų Santariečių ir šviesiečių Tabor Farmos suvažiavime paskelbtas šūkis Veidu į Lietuvą susilaukė mūsų visuomenėje ir ypatingai jaunesnioje kartoje didelio pritarimo, tai reikia tikėtis, kad 1966 metų Santariečių ir šviesiečių suvažiavime mestas šūkis "Visu Veidu į Pabaltijį", susilauks nemažesnio pritarimo ne tik tai lietuviškoje visuomenėje, bet taip pat ir mūsų politinio likimo bendrakeleiviuose latviuose ir estuose.

Šūkiui paprastai lieka šūkiams, jeigu jie nėra pagrįsti faktais, o faktai nėra paremti atiteities darbais. Neklysimė tvirtindami, kad didesnė Santaros - šviesos suvažiavimo programos dalis buvo paskirta rusų okupuotam Pabaltijui, o ne tik mūsų tėvynei Lietuvai, bet taip pat Latvijai ir Estijai.

Simpoziume skirtame okupuotai Lietuvai trys jauni akademikai, nuvykę į Lietuvą aplankyti savo artimųjų, ir jauna akademikė iš Lietuvos atvykusi į JAV pas savo artimuosius pasakojo atsiminimus apie Lietuvą. Visi trys turistai be nuomonų skirtumo džiaugėsi nepaprastu lietuvių nuoširdumu okupuotoje tėvyneje, o jaunoji studentė atvykusi iš Lietuvos stebėjosi tokiu dideliu skaičiumi lietuvių studentų, suskridusių iš viso laisvojo pasaulio kraštų į Čikagą — Jaunimo Kongresą. Paklausta, kuris 1966 metų įvykis bus daugiausia minimas Lietuvoje, turėjo tik vieną atsakymą: Jaunimo Kongresas. "Norėjau pamatyti tikrus Lietuvos lietuvius", kalbėjo studentė, gimusi ir augusi ir mokslus išėjusi JAV, "nes negalėjau pasitikėti vien savo artimųjų papasakojimais, ir turiu prisipažinti, kad mano spėliojimai išsipildė su dideliu kaupu, ir tik dabar sugrįžusi iš Lietuvos jaučiuosi pilna to žodžio prasme lietuviškumą".

Estų poetas Ivar Ivask ir latvių poetė Astridė Ivask išsamiose paskaitose apžvelgdami latvių ir estų poeziją priėjo prie vienos bendros išvados: jeigu prieš 1955 metus estų ir latvių poetai egzilėje buvo pranašesni už savo tautiečius poetus pasilikusius krašte, tai po 1955 metų okupuotuose kraštuose pasilikę rašytojai šuoliais pradėjo vytis savo kolegas egzilėje ir per paskutiniuosius metus ro-

do žymes juos pralenkti. Ypač ryškiai tai ryšku Estijoje, kuri per visą eilę metų, palaikydama glaudžius ryšius su Suomija, šią tradiciją, nežiūrint didelių sunkumų, sugebėjo išlaikyti iki šių dienų. Pramušdami didelį kultūrinį langą į Suomiją, Estijos poetai vėl atsiduso, pajutę laisvos vakarų Europos kultūrinį klimatą. Atrodo, Latvijoje langai mažiau pradaryti, o Lietuvoje ne tik uždaryti, bet dar apdangstyti taip, kad tik pavieniai laisvo vakarų kultūros pasaulio spinduliai prasišverbia dėka abipusių privačių ir pavienių lietuvių pastangų.

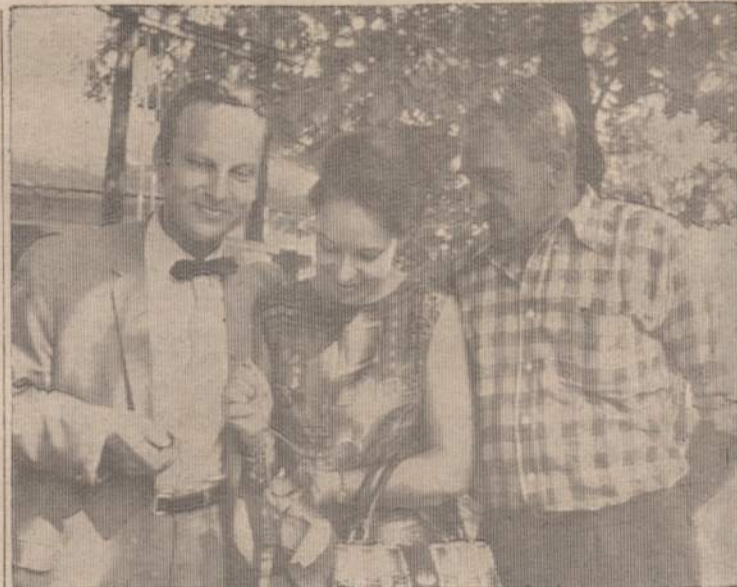
Prisimindami praeitį, Aušros ir Varpo gadynę ir pirmuosius didžiuosius Lietuvos poetus, stovėjusius Lietuvos laisvės kovų avangarde turime džiaugtis, kad Lietuvoje, tiek Estijoje, tiek Latvijoje pamažu atgimsta laisva Pabaltijos poeto dvasia, žadinanti krašte pasilikusius nenusiminti, o laisvame pasaulyje gyvenančius suaktyvinti tiek kultūrinę, tiek politinę veiklą.

Bendras yra mūsų lietuvių, latvių ir estų likimas, dėl to tegu būna ir bendros pastangos tiek kultūrinėje, tiek politinėje srityje, kovojant už Pabaltiję pasilikusių tautiečių išsilaisvinimą.

Drauge su savo kaimynais latviais ir estais visu veidu atsiskukime į okupuotą Pabaltijį ir, atkreipdami laisvo pasaulio dėmesį, padidinkime skaičių mūsų simpatizuojančių draugų ir draugingų valstybių. J. V.

Dalia Mackuvienė-Juknevičiūtė, režisavusi A. Škėmos "Šventosios Ingos" inscenizacijai.
Nuotrauka A. Grigaičio

Rašytojai Ivar ir Astride Ivask ir Marius Katiliškis, dalyvavę Santaros-šviesos suvažiavimo literatūros vakaro programoje.

Nuotrauka P. Petručio

4 + 2 + 1

Poetai Santaros - šviesos suvažiavime

Iš dabar egzistuojančių literatūros sričių, poezijos, prozos ir esajaus, pirmoji yra seniausia ir arčiausia viešojo žmogaus, t. y. auditorijos. Ji yra viešai deklamuotina ir deklamuojama. Romanas skaitomas dažniausia vieno atskirai. Tas pats ir su esajum. Tačiau, romanas, kilęs iš senos viešo skaitymo epinės tradicijos, šiandien tampa kinu ar kine-romanu. O esajus visuomet arti susietas su paskaitomis ir prakalbomis. Kitaip ir negali būti, nes žodis yra pirmučiausia balsinė žmogaus išraiška.

Per paskutinius 3—4 metus literatūros vakarai kažkaip išėjo iš mados. Literatai persikėlė į knygas ir žurnalus, laikas nuo laiko užklysdami į viešas paskaitas. Tačiau šiais metais vėl subruzdavo judesys rengti literatūros vakarus. Jaunimo Kongreso metu vienas vakaras buvo surengtas studentų ateitininkų Dainavos stovykloje, kitas santariečių ir šviesiečių New Yorke. Frontininkai surengė trečiąjį savo suvažiavime Dainavoje, o Santara-šviesos ketvirtąjį rugsėjo 10-tą d. Tabor Farmoje. Dar būta pora prozos ir poezijos skaitymo suėjų, bet ten išpildytojai buvo ne patys autoriai.

Rašytojas turi būti pasirengęs viešai skaityti savo kūrybą. Tai ypač svarbu poezijai, kuri pilnai teatsiskleidžia per garsinį (todėl viešą) skaitymą. Mūsų tarpe yra poetų, kurie turi mažavertiškumo, - didžiavertiškumo kompleksą ir pasilieka tik ant popieriaus. Pas daugumą

yra vis dėlto sveikas nusistatymas nenutolti nuo publikos, kas rezultate veda į abipusę naudą ir estetinį pergyvenimą.

Tai nereikia, kad rašytojai dabar turėtų pulti organizuoti literatūrinius vakarus, nors praityje taip daugiausia ir buvo. Šis darbas tiesioginiai priklauso inteligentiškai visuomenės daliai. Tenorėta pasakyti, kad kai drįstama spausdinti, tektų drįsti ir skaityti. O tuose keturiuose vakaruose pasirodžiusių pavyzdys tepaskatina nepasirodžiusius savo ruožtu ir atitinkama proga išeiti viešumon. Tebūna tie keturi vakarai naujais vėjais supūsti dažnesnius literatū viešus išėjimus. Iš visų menų pas mus iškiliausia literatūra, o dabar ji ištyškus tik popieriuje.

Jei kiti trys vakarai buvo panoramiški, pristatę įvairių žanrų ir kartų rašytojus, tai Santaros-šviesos surengtas Tabor Farmoje apėmė vien poeziją ir pokarinius poetus: 4 lietuvius + 2 estų ir latvių + 1 lietuvių garsinėj juostelėj.

Lietuviai gyvu žodžiu: Jurgis Blekaitis, Kazys Bradūnas, Marius Katiliškis, Liūnė Sutema. Lietuvis juostelėj: Jonas Mekas. Estas ir latvi: Ivar Ivask ir Astrid Ivask.

Kartą atžvilgiu lietuviai pasirodė abejomis pokario poetų kartomis. Kazys Bradūnas yra pokario europinio laiko poetas (J. Griniaus aptartas kartu su J. Kėkštu, V. Mačerniu, H. Nagiu ir A. Nyka-Niliūnu žemininkais). Katiliškis žemininkų tarpe buvo vienas iš dviejų pro-

zaikų. Kitas prozaikas Julius Kaupas jau miręs. Šiandien Katiliškis pagaliau pasidavė žeminių poetinei traukai ir pats bando poeziją rašyti.

Liūnė Sutema ir tragiškai žuvęs Alg. Mackus sudaro antrąją kartą (nužemintųjų, pasak V. Kavolio). Jiems artimas Jurgis Blekaitis, kuris poeziją daug anksčiau pradėjo rašyti.

Algirdas Landsbergis, Leonas Lėtas, Adolfas ir Jonas Mekai yra tos antrosios kartos inovatoriai ir revoliucionieriai. Beje, daugiausia naujovės ir eksperimento įnešė Leonas Lėtas, bet jau dešimtmetį jis nutilęs. Landsbergis ir Mekai dabar ieško naujų nelietuvių auditorijų. Prieš dešimtmetį jų sukurti darbai vis dėlto sugrįžo dar daugiau į tradiciją negu žeminių ir nužemintųjų. Jonas Mekas poezijoje pasiekė aukšto lygio liaudišką eiliavimą, tyrumu ir grakštumu priartėdamas prie Kazio Binkio Eilėraščių.

Pas estus tėvynėje ir už jos pokario poetų kartos nebuvo, o buvo tik paskiri poetai. Ivar Ivask yra vienas iš geriausių užsienyje. Jo žmona Astrid priklauso latvių pavėluotai poetų kartai ir yra jos viena iš jauniausių atstovių.

Visus šiuos poetus riša jų panaši pokarinė egzilė. Baltų kultūrinis sąveiksmis niekuomet nebuvo ryškus. Po karo egzilai pradėjo šioji tokį bendradarbiavimą politinėje srityje. Lagerių gyvenamosios sąlygos kai ką surišo į poras. Šiandien beišskant savo žmogiško identiteto baltų kūrėjai vis pradeda pamažu susilieti. Tas pats jaučiasi ir paliktuose kraštuose, išfaktuose to paties likimo.

Marius Katiliškis labai neseniai debiutavo kaip poetas. Jo poezijoje dar daugiau jautėsi visas tas nepakartojamumo liudijimas, apie kurį taikliai kalba R. Šilbajoris Metmenų 11-me numeryje. Tačiau grynai žanrinis atžvilgiu proza pas Katiliškį laimi prieš poeziją. Katiliškio ritmas tebėra prozaikas ir eilėraščių struktūra išsiplėtusi. Kiekvienas žanras turi savo techniką, ir Katiliškis šiame žanre pradantysis. Ar prozaiko igudimas bus jam pliusas ar minusas poezijoje, teparodys ateitis.

Daug kas iš poetų Čiurlionio mirties sukakties proga parašė eilėraščius jo tapybinių sonatų temomis. Beje, tai daryta ne vien tik progos sumetimais, bet ir dėl velionies sujungti tris menus į vieną, nelyg tęsti paties Čiurlionio grandiozinę kūrybą. Tame bandyme Kazio Bradūno sukurtos eilės išsiskiria tuomi, kad jos yra neilustracinės, bet grynai turinčios savo pačių logiką, ritmą ir spalvą. Kaip kad Čiurlioniui nebūtinai pasisekė sujungti menus, taip ir Bradūno poezija nedaug ką bendro turi su Čiurlionio kūryba, nebent tik tą pakilų mostą.

Ivar Ivask, bendradarbiavęs su Alg. Landsbergiu išleidžiant Literary Review baltiškąjį numerį, pasirodė su keliais tame žurnale atspaustais savo eilėraščių vertimais į anglų kalbą. Vaizdžiai parodytas iškelia-

Besibaigiant Santaros - šviesos federacijos suvažiavimui Tabor Farmoje.

Nuotrauka P. Petručio

mas iš tėvynės ir egzilė Vienos mieste. Susidaro įspūdis menininko, šiek tiek atitrūkusio nuo auditorijos ir rašančio savo išgyvenimus menas menui principu.

Liūnė Sutema nenuilstamai ieško savo vidaus. Jos poezija labai asmeniška ir jautri. Kai Bradūną ir kitus žeminius įtaigoja kultūros atsiekti laimėjimai (à la Čiurlionis), tai Liūnės Sutemos vaizduotė paliečia naujieji sąjūdžiai, kaip kad pokarinis vokiškas ekspresionizmas ir absurdo teatras. Jos idėjinis pasaulis yra jau po egzistencializmo ir žymiai sudėtingesnis. Pas ją iškyla jausmas, pajungtas žodžių muzikai. Šio vakaro ji buvo pats naujusias ir šviežiausias balsas.

Jurgis Blekaitis poezijoje gerbia panašias vertybes kaip Liūnė Sutema, tačiau jis tikslesnis išsireiškime ir taupesnis vaizdais. Beje, tai jam išeina tik į gerą pusę. Tik pas jį nėra viso to konflikto ir išgyvenimo beribės kas yra pas Sutemą. O tai riboja jį kaip kūrėją. Bendram įspūdyje jis tikėjimu lieka arti nužemintųjų, o nuotaika prie žeminių. Ateitis gal būtų išryškina jo pagrindinę kryptį.

Astrid Ivask jaunasis balsas latvių literatūroje. Ji yra aktyviai įsijungusi į jų jauniosios kartos kultūros žurnalo redagavimą ir rengiasi debiutuoti savo poezijos knyga. Jos skaitytą kūryba rodo nemažą prosvaiščių ir atkaklumą išsikvoti sau vietą.

Jonas Mekas pasirodė prieš dešimtmetį ir dabar parašytų eilėraščių pynė pavadinta Pavieniais žodžiais. Jis toliau tebekultivuoja liaudiško eiliavimo tradiciją, vis daugiau prasmindamas išsireiškimus iki pavienių žodžių. Iš inovacijos laiko teliko tik techniškai perdavimas: vietoj pats skaitęs, leido garsinę juostelę, kurioje panaudoti incidentaliniai efektai.

Baigiant reikia pridėti, kad prie 4+2+1 autorių buvo dar 150 klausytojų, kurių suskaldymas neįmanomas. Tenka pažymėti, kad salėje buvo didelė atyda ir gyvas reagavimas, kas tik paliudija jog Santaros —

šviesos suvažiavimai yra lietuvių gyvoji auditorija literatūrai.

S. D.

KRONIKA

Išėjo iš leidyklos naujas vienuoliktas "Metmenų" žurnalo numeris. Rimvydas Šilbajoris rašo apie Marių Katiliškį, Jurgis Blekaitis apie Kostą Ostrauską ir Vytautas Jonynas apie lietuvišką dramą. Ona Bagdonaitė Greimienė pristato naują Jurgio Baltrušaičio veikalą "Reveil et Prodiges" išversdama šio veikalą ištraukas į lietuvių kalbą. Su savo kūryba dalyvauja Jonas Mekas, Algirdas Landsbergis ir Marius Katiliškis, o su savo straipsniais Julius Šmulskytis, Liūtas Mockūnas, Donatas Šatas, Dalia Bylaitienė ir visa eilė kitų.

Rašytojui Kostui Ostrauskui paskirta lietuvių akademinio sambūrio Montrealyje įsteigta Vincė Krėvės vardo literatūrinė premija už veikalą "žalioji Lankele". Knyga yra išleista Santaros šviesos Federacijos

Algimanto Mackaus Knygų Fonda.

Šių metų rugsėjo mėn. santariečiai ir šviesiečiai neteko dviejų reikšmingų asmenybių: Broniaus Budgino, šviesos Sambūrio steigėjo, tragiškai žuvusio Santa Monica, Kalifornijoje ir Brunono Bušackio, buvusio Freiburgo šviesos skyriaus pirminniko, po sunkios ligos, mirusio Čikagoje.

Atsiusta paminėti

LIETUVIŲ DIENOS. Nr. 7 (166), rugsėjis, 1966 metai. Turinys: Pasaulio Lietuvių Jaunimo kongresas su 4 foto nuotraukų pilnais puslapiais ir daug paskirų nuotraukų; iš kongreso ir ypač iš Dainų šventės; Juozo Zilevičiaus III Dainų šventė; Kotrynos Grišaitės: Paguoda, ir Mykolaičio Putino eilėraščiai: Nenoriu išnykti. Toliau dail. Petro Luko meno parodos apžvalga su nuotraukomis; Knygos ir autoriai; Veidai ir vaizdai; Žmonės, datos ir darbai ir tt.

SLA SUSIVIENIJIMAS LIETUVIŲ AMERIKOJE

SLA — jau 80 metų tarnauja lietuvių visuomenei ir išmokėjo daugiau kaip SEPTYNIUS MILIJONUS dolerių savo apdrau-
tiems nariams.

SLA — didžiausia lietuvių fraternalinė organizacija — duoda gyvybės apdraudą ir ligoje pašalpą, kuri yra pigi, nes SUSIVIENIJIMAS nieško pelno, o teikia patarnavimus savitarpinės pagalbos pagrindu.

SLA — jau turi daugiau, kaip tris su puse milijono dolerių kapitalą, tad jo apdrauda tikra ir saugi. Kiekvienas lietuvis čia gali gauti įvairių klasių reikalingiausias apdraudas nuo \$100.00 iki \$10,000.00.

SLA — jaunimui duoda gerą Taupomąją Apdraudą - Endowment Insurance, kad jaunuolis gautų pinigų sukštojo mokslo studijoms ir gyvenimo pradžiai.

SLA — duoda VAIKAMS ir jaunuoliams labai pigią TERM apdraudą: už \$1,000.00 apdraudos tik \$3.00 mokesčio metams.

SLA — AKCIDENTALĖ APDRAUDA naudinga visokio amžiaus asmenims, rekomenduojama lietuviškų KLUBŲ ir draugijų nariams. Už \$1,000.00 akcidentalės apdraudos mokeskis \$2.00 į metus.

SLA — kuopos yra daugumoje lietuvių kolonijų. Kreipkitės į kuopų veikėjus ir jie plačiau paaiškins apie SUSIVIENIJIMO darbus.

Gausit spausdintas informacijas, ieigu parašysit:

LITHUANIAN ALLIANCE OF AMERICA

307 WEST 30 STREET, NEW YORK, N. Y. 10001

PRANYS ALSĖNAS

Dail. Pautieniaus ir Dagio paroda Toronte

Ką tik praėjusioj 12-tojoj iš kelis Kanados Lietuvių Dienoj, įvykusioj rugsėjo 3 ir 4 dienomis, dailės paroda nebuvo numatyta, tad, matyt, pasinaudant ta gražia proga, sudėtinę dailės darbų parodą rugsėjo 3 d. atidarė du mūsų dailininkai — čekagiskis tapytojas Juozas Pautienius ir torontiškis skulptorius Jokūbas Dagys. Paroda vyksta "Tėviškės Žiburių" salėje ir ji tęsis iki rugsėjo 11 d.

Pirmasis (dail. J. Pautienius) joje išstatė 20 vėliausių savo tapybos darbų, o antrasis (skulpt. J. Dagys) — 12 bronzos bei medžio skulptūrų.

Abiejų dailininkų darbai ir kūryba, nežiūrint, kad iš jų vienas tapytojas, kitas — skulptorius (nors ir pastarasis kartais kultivuoja tapybinį meną) — yra beveik vienodos žanrinės krypties. Jų ir biografiniai bruožai — beveik vienodi. Abu Kauno Meno m-klos absolventai, abu kurį laiką buvę mokytojai ir abu — buvę realistai, darę posūkius į impresionizmą, o dabar — magaujęsi semi-abstraktine ir net abstraktinio meno praktika. Žodžiu, abu kaip dvyniai broliai...

Juozas Pautienius, baigęs Meno m-klą, 20 metų mokytojavo ir dailininko kūrybą buvo užmetęs. Ją vėl atradęs — jau būdamas tremtyje. Savo parodas vėl turėjo Vokietijoje 1948—49 metais. Gi atvykęs Amerikon, nuo 1951 m. kasmet jau dalyvavo The All Illinois Society of Fine Arts parodose Čikagoje, lietuvių dailininkų sudėtinėse parodose Čikagoj, Clevelande ir kitur. Taip pat ligi šiol jis turėjo ypač daug individualinių parodų ir plačiai visur.

Paskutiniu laiku J. Pautienius dailės kūryboj labai produktyvus ir, galima sakyti, kitéjantis savo kūrybos žanre, tarytum atsigriebti norėdamas ir už tuos 20 metų, kuriuos savo gyvenime praleido tapybos nebeuoseledamas...

Ankstyvieji dail. J. Pautieniaus darbai, kaip Liet. Enciklopedijoje teigiama, buvę mėgėjiško realizmo dvasioje. Jau Amerikoj būdamas — pradėjęs špachtelio (granduko) techniką, kuri jį išlaisvinusi iš ankstyvesnio realizmo bei atvedusi į dekoratyvinį impresionizmą.

Jis (Pautienius) pažymėtinai kaip gamtinis peizažistas, nors dažnai griebiasis ir portretų tapybos. Tačiau jo stiprybė — ne portretuose, bet peizažuose. Ir dabar, nors jo kūrybos žanras norimas pakreipti kita kryptimi — netgi semi ir gryno abstrakto, kur žaidžiama tik spalvomis, be jokio akimis apčiuopiamo realumo, visvien jis visiškai nuo gamtinio peizažo nenuviltolsta. Jo ir šioje parodoje išstatyti darbai, štai, tokiais pavadinimais: "Pavasaris mieste", "Prūdas", "Ruduo kalnuose", "Uoste", "Vaisiai", "Pragiedruliai" ir kt. Taigi, viskas rišasi su gamta. Ne be to, žino-

ma, kad vieno kito darbo nebūtų ir su tokiais vardais, kaip "Abstraktinė kompozicija". Žinoma, dar taip, kaip Bagdonas, tokius darbus numeriais atžymėti Pautienius nesiryžta...

Skulptorius Jokūbas Dagys — taip pat baigęs Meno mokyklą Kaune, o nuo 1932 metų Raseinių ir kitų gimnazijų meno dalykų mokytojas. Su savo skulptūros kūrniais dalyvavęs jau Kaune parodose 1935-36 ir vėlesniais metais. Taip pat iš pradžių, atrodo, galėjęs būti realistinio žanro skulptūrų kūrėjas ir puoselėtojas (nes ir rašančiojo šiuos žodžius salioną puošia to skulptoriaus realistinio žanro kūriny, o paskiau — žengęs ekspresionizmo — išraiškos ar impersionizmo srovių keliu. Gi dabar — sukąs į abstraktą arba pusiauakelėn jo. Ir čia aprašomaj parodoj, štai, keletą jo išstatytų skulptūros darbų pavadinimai: "Gimniau, kad rūpinčiausi" (bronzos), "Po daugelio metų" (nesimatymo) — taip pat bronzos, "Kas toks triukšmingas?" (ąžuolas), "Gyvenau ir kentėjau" (medis), "Kad turėčiau tokią jėgą!", "Mokykis, jaunuoli" (medis), "Lėk, mielas paukštelė!" (bronzos), "Dingo visos viltys" (ąžuolas) ir kt. Tai pavadinimai ekspresiviskai išsaką kūrinių turinį ir jų mintį.

J. Dagys — skulptūros tikras meistras, nežiūrint kokią medžiagą jis joms naudotų, nors, tiesą pasakant, jis kuria ir tapybinius darbus. Bet, matyt, jis jaučiasi tvirtas ir drąsus "kaip namie" tik prie skulptūrinės kūrybos. Ir šioj parodoj jo išstatyti darbai — imponuojantys. Pažymėtinais kūrybingi ir jo skulptūrų pavadinimai. Jie trumpi, aiškūs ir visiškai išsaką skulptūrų charakterį.

Nežiūrint to visko, kas anksčiau pasakyta, abiejų dailininkų darbai atpažįstami lyginant su jų ankstyvesniaja kūryba. Dailininką vieną ar kitą galima atpažinti iš jų kūrybos charakterio, o tapytoją — ir iš jo spalvų. J. Pautienius tebeuoseledą ekspresionizmą ir semi-abstraktą,

SUOMIŲ SAUNOJE

Kodėl lietuviai apleido savo sveikatos versmę?

Kiek jau sykų teko šiuose pačiuose puslapiuose priminti lietuviškos pirties naudą sveikatai ir kaip pavyzdį nurodinėti suomių — sveikiausią tautą, kuriai pirtis, suomiškai Sauna, yra gyvenimo būtinybė. Bet neteko girdėti, kad bent vienas lietuvis savo namuose (jie vadina rezidencijomis) būtų ką panašaus įsirengęs, juo labiau kas pakvietęs "į pirtį".

Štai Richard Joseph, Chicago Tribune kelionių — travel skyriaus redaktorius, rašo iš Suomijos, kaip jis ten pateko į pirtį ("suomi sauna").

Suomiai yra pasiekę švarumo čukurą, pradeda Joseph. Jie tikrai yra švariausi žmonės pasaulyje. Suomijoje švara yra religija, fetišas, apsėdimas. Suomijų sauna yra kombinacija iš pirties, socialinio centro, susirinkimų vietos ir poilsio namų. Suomiams pirtis yra tas pats, kas prancūzams kafe, britams — pub, japonams — karšti šaltiniai, vokiečiams — alinė, amerikiečiams — ložė, rusams — "poilsio ir kultūros rūmai".

Sauna yra vieta praleisti valandai laiko, nuvalyti savo kūną ir pasikalbėti su savo siela. Čia suomiai susitinka draugus, susitaria su klientais ir atlieka biznio reikalus. Suomis, jei esi jo svečias, pirmiausia tave pakvies į pirtį, kaip mes savo svečią kviečiame pietų ar į klubą.

Joseph aiškina, kad suomiai turi dvi pirtų rūšis. Viena yra kaimiškoji, kita miestelėniška, įrengta daugumoje apartamentų-

kaip jis darė ir keletą metų anksčiau. Panašią žanrinę charakteristiką, rodos, beveik būtų galima priskirti ir J. Dagio skulptūrinei kūrybai.

Pirmąją parodos dieną buvo nupirkta keletas tapybos ir skulptūros darbų. Galimas daiktas, ir kitomis dienomis buvo nupirkimų. Vieną dail. J. Pautieniaus paveikslą nupirko Toronto dienraščio "The Globe and Mail" redaktorius McCullough. Sėkmės mūsų kūrėjams!

nių namų. Jis buvęs pakvies-tas į miestiskąją.

Sauna tikrai nėra garinė pirtis. Kaip tik priešingai, rašo Joseph. Karštasis oras saunoje yra tiek sausas, kad galėtų bulvių "čipsus" išdžiovinti. Jo išpūdziai pirtyje, nors mums, turėjusiems pirtis Lietuvoje (žemaitijoje) visa tai gerai tebeuapamenuojama, vis dėlto įdomu išgirsti, nes niekuo nesiskiria nuo patirties mūsų lietuviškoje pirtyje.

Joseph greit patyrė, kad ant aukštesnio "plauto" ramiai gulinti ir nesijudinant galima gana aukštą karštį lengviau pakelti, bet nuo mažiausio susijudinimo sukeltas "vėjas" tvilkyte tvilko. Palengva, rašo jis, prie tos "čysčiaus kančios" galima priprasti, tik nosies galas visą laiką pasiliekka karščiui per jautrus.

Atlikęs prieškambarįje masazą, į pirtį įėjęs jo šeimininkas suomis pasakęs: "O, tik 90 laipsnių", bet pasirodė, kad jis turi galvoje centigrado termometrą; 90 centigradų yra lygu 200 laipsnių Fahrenheito. Šeimininkas kažką padaręs prie incineratoriaus ir pasakęs, "Dabar geriau. Jau 100 laipsnių". Tai reiškia, kad pirtyje buvo 212 laipsnių Fahrenheito, taigi aukščiau virimo taško! Pagaliau šeimininkas pasėmęs samtį užpylė ant krosnies, kambarėlis prisipildė karštų garų ir pasidalinę po beržinę šluotą, abudu pradėję kiekvienas save plakti, kur tik pakliuva, vandyje šluotą pamirkydamu. "Turiu pasakyti, kad išėjęs iš pirties jaučiausi "great", baigė R. Joseph. J. Pr.

give...
so more will live

HEART
FUND

JEAN FRANCOIS MILLET

"Žmogus su kapone"

SAVAITGALIO IŠPŪDŽIAI IR NUOTYKIAI

Daina be galo

Kalnuota Indijos provincija Hunza augina vaisius, kuriuos Hunzos gyventojai valgydavo ir nesendavo.

Hunzos gyventojai dabar pratina gerti papsus ir valgyti aiskrymus. Hunzos gyventojų amžius dabar katastrofiškai trumpėja.

Amerikos kalnuose auga nesenstantis medis "sequoia gigantea" (L. E. XVII, 214). Šituo medžiu susidomėjo vienas agronomas. Išanalizavo jis tą dirvą, kurioje auga šitas milžinas medis. Kuria jis fantastiškus planus apie Amerikos dirvos pagerinimą. Svajoja jis apie nesenstantį amerikoną.

Amerikos vaisiais misdami, užaugo nepaprasti artistai. Vyrai labai lengvai vaikščioja rankomis. Mergos jodinėja. Žirgas lekia pilnu greičiu. Rankomis ji prilaukia savo plaukus, kad vėjas netaršytų. Viena koja stovi ant žirgo keteros, o kita koja laiko pavadžius. Žirgas neša ją per kliūtis.

Piktoji dvasia išnekojo artistams valgyti miego tabletes. Nuo miego tablečių artistai krinta kaip musės.

Nesenstančių asmenų parapija

Indų kilmės kunigaikštis žiūri į lietuvaites. Vaikino bruožai švelnūs, kaip kitų indų. Susipažįstu. Pavardė Skilanda. Vaikinas atrodo rimtas ir doras. Man parūpo, kur šitas jaunikaitis poteriauja.

Smalsumo stumiamas, pakilau į garbingojo Čikagos dangoraižio viršūnę. Tenai besanti šivanada sektos šventykla.

Šventyklos asla išklota šiurkščiais kilimais. Sportiškai apsilvilkę vyrai ir moters ant aslos sėdi. Aš jų tarpe prisitaikau.

Ateina vaidila. Sunėres rankas, užmerkęs akis, stovėdamas gieda maldą:

— Ommm, Ommm. Tu turi, tu turi, kas tau priklauso. Dovaną gausi, dovaną gausi, kai užsipelnysi. Lėmimas mums,

lėmimas mums, didysis mūsų lėmimas...

Mes tylėdami, rankas sunėre, akis užmerkę, klausome. Kažkokia Indijos kalnų tarmė. Nė vieno žodžio angliško.

Po maldos atliekame mankštą — saulės pasveikinimą. Gulk, kelk, klaupk. Nieko ypatingo. Doktorai sako, kad šita mankšta baisiai sveika.

Toliau kvėpavimo pratimai. Vaidila priėjęs prie manęs klausia:

— Ar tu gali giliai kvėpuoti?
— Man tai tik vieni juokai, — sakau jam.

— Ar gali traukti orą per 15 sekundžių ir stumti per 30 sekundžių?

— Žinoma, kad galiu.

— Pažiūrėsime.

Darome giliuosius kvėpavimus ir iškvėpavimus. Nieko ypatingo.

— Dabar, — sako vaidila, — išpumpuok iš savo plaučių visą orą. Įtrauk pilvą.

Padarau, ką jis pasakė.

— Dabar, man tariant — viens, įkvėpk, o tariant — du, iškvėpk. Viens — du, viens — du. Keletą minučių užsitiesė žaibiškas kvėpavimas. Mano pilvas įkaito. Pasijutau, lyg būčiau karštą akmenį prarijęs.

Vaidila klausia:

— Ar tu gali atsistoti ant galvos?

— Man tai, — sakau, — tik nusišpiaut.

— Pažiūrėsime.

Jis paaiškina ir parodo stovėjimo ant galvos techniką. Aš drąsiai atlieku tą judesį. Kojos mano kyla, kyla, o kaklą tik smilk! ir nusmelkė. Ant aslos lyg maišas sudribau. Galva pakrypo, o akys išvirto, lyg piau-namo ožio.

Vienas vaikinas prie manęs prieina. Veidas lyg matytas.

— Kas tau, Jonai, pasidarė? — klausia jis.

— Negerai, sakau.

Jis juokiasi ir sako:

— Mūsų sistema yra absoliučiai saugi. Ligi šiol nė vienas mūsų parapijonis nenudvėšė.

Pačiupinėjo jis mano kaklą, ir man skausmas pražuvo, lyg nebuvęs. Atidžiau pažiūriu į jo veidą — nugį tai tas pats Skilanda, kuris Audronai galvą apsuko.

Vaidila vedė daugybę mankštos pratimų, suderintų su kvėpavimu. Pamačiau gimnastikos gabalų, neprastesnių, kaip Vailišaitės mokinukų studijoje. Lankstosi, kraiposi, rangosi ir vartosi, kaip kirmėlės.

Pertraukų metu tenka atsilaidyti, giliai kvėpuoti ir koncentruoti mintis. Po visų pratimų vaidila veda didžiąją relaksaciją (atsilaidymą). Gulime aukštelininki. Jis mūsų kūno dalims įsakinėja:

— Kojos, atsilaidykite. Širdie, nusiramink. Rankos, atsilaidykite...

Šitą apeigą atliekant, mano oda taip įkaito, kad pasijutau, kaip vėžys įmestas į karštą vandenį.

Seansas pasibaigė atitinkama vaidilos maldą.

Po maldos aš užpuoliau Skilandą su klausimais:

PABLO PICASSO

"Moteris su vėdykliu"

— Kam tas kvėpavimas? Kam tas stovėjimas ant galvos? Kam tos relaksacijos?

Jis į visus mano klausimus trumpai atsakė:

— Doktorai šituos aktus pataria.

— Gal tie doktorai ir teisūs. Tačiau ką bendro su visa tuo turi maldos?

— Minčiai suvaldyti malda yra gera, bet ne vienintelė priemonė.

— Tai kodėl vaidilos maldoje aš nenugirdau nė vieno angliško žodžio?

— Ne tau, netikėli, tai suprasti. Tu, lietuvi, esi kietakaulis, bet minkštaširdis ir minkštakailis. Nuėjęs į vokiečių dvarą, tu poteriauji vokiškai, lenkų dvare tu poteriauji lenkiškai. Tavo sesuo, tautiškaai apsilvilksi, Amerikos parodoje man išnekojo, kad jūsų tautos praeitis garbin-

ga. Susipažinau su ta jūsų istorija. Jūsų Kestulis dar poteriaudavo lietuviškai, bet jo vaikas jau įpratė į kažkokią neiškią slavų tarmę. Tai tau ir Lietuva. Tavo brolis Bridzius poteriauja lietuviškai, bet jo dūšia jau išparceliuota.

Jonas Kaunas

• Jei žmogus norėtų iš savo klaidų pasimokyti, turėtų už penkis dešimtis Salamonų išmintingis būti.

CHICAGO ŠVARIASIAUS IR
MODERNIŠKIAUSIAS DARŽAS
BUČO DARŽAS
WILLOW WEST INN
AND PICNIC GROVE
83rd and Willow Springs Road
WILLOW SPRINGS, ILL.

REMKITE TUOS BIZNIERIUS
KURIE GARSINASI
"NAUJENOSE"

COSMOS PARCELS EXPRESS

CORP.

Patį žinomiausia ir patikimiausia firma Amerikoje, turinti daugel metų patyrimo siunčiant

DOVANAS — SIUNTINIUS į USSR.

Gavėjas nieko nemoka. Tūkstančiai klientų patenkinti. Garantotas skubus ir tikslus pristatymas. Visi siuntiniai apdrausti. Visuose mūsų skyriuose yra gausus aukštos rūšies prekių pasirinkimas prieinamom kainom.

Dėl informacijų ir nemokamų katalogų kreipkitės į visus mūsų skyrius.

COSMOS PARCELS EXPRESS CORP.

• NEW YORK 3, N. Y. — 39 - 2nd Avenue	AL 4-5456
• NEW YORK, N. Y. 10011 — 108 West 14th St.	CH 3-3005
• BROOKLYN 11, N. Y. — 370 Union Avenue	EV 4-4952
• BROOKLYN 7, N. Y. — 600 Sutter Avenue	DI 5-6808
• BOSTON 18, Mass. — 271 Shawmut Avenue	LI 2-1767
• SOUTH BOSTON 27, Mass. — 327 West Broadway	AN 8-0068
• BUFALLO 6, N. Y. — 332 Fillmore Avenue	TL 6-2674
• CHICAGO 22, Ill. — 2222 W. Chicago Avenue	BR 8-6966
• CHICAGO 8, Ill. — 3212 So. Halsted Street	WA 5-2737
• CLEVELAND 13, Ohio — 904 Literary Road	TO 1-1068
• DETROIT, Mich. — 7300 Michigan Avenue	VI 1-5355
• GRAND RAPIDS, Mich. — 636-38 Bridge St., N. W.	GL 8-2256
• HAMTRAMCK, Mich. — 11333 Jos. Campau	GL 7-1575
• HARTFORD 14, Conn. — 200 Franklin Ave. Tel. 233-8030, 246-0215	
• IRVINGTON 11, N. J. — 762 Springfield Ave.	ES 2-4685
• YOUNGSTOWN 3, Ohio — 21 Fifth Avenue	RI 3-0440
• LOS ANGELES 22, Calif. — 960 So. Atlantic Blvd.	AN 1-2994
• LAKEWOOD, N. J. — 126 - 4th Street	FO 3-8569
• NEWARK 3, N. J. 423 Springfield Avenue	BI 3-1797
• NEW HAVEN, Conn. — 509 Congress Avenue	LO 2-1444
• PATERSON 1, N. J. — 09 Main Street	MI 4-4790
• PASSAIC, N. J. — 176 Market Street	GR 2-6387
• PHILADELPHIA 3, Pa. 19122. — 1214 N. 5th St.	PO 3-4818
• PITTSBURGH 3, Pa. — 1307 E. Carson Street	PI 1-7750
• SAN FRANCISCO, Calif. — 2076 Sutter Street	FI 6-1571
• WATERBURY, Conn. — 905 Bank Street	PL 6-6766
• WORCESTER, Mass. — 174 Millbury Street	SW 8-2866

VIKTORAS PETRAVIČIUS

Spalvotos grafikos detalė

REMBRANDT

"Mergaitė tarpduryje"

SVEČIAS PAS GENEROLĄ

Amerikinio turistų dovanos generolui - ryšininkui

Ar taip buvo? Nežinau. Galvos neduodu nukirsti, kad visai taip nutiko. Už ką pirkau, tai ir parduodu.

Šią vasarą Lietuvoj viešėjusių tarpe eina toks bekojis gandas. Čiauškia, kad ir Katienė apie tai žino, tik nenori Lietuvos okupantui išpykti, tai savo atsiminimuose nerašo. O gal dar parašys. Čia mes jai užbėgame už akių.

Vieną gražų vasaros pavakarių Vilniuje į ryšininko su užsienio lietuviais kažkas pasibeldė į duris. Vos spėjo ryšininkas generolo laipsny atidaryti duris, tuoj įėjo žilaplaukis turistas - amerikėnas. Ir nelauktas svetys generolą pasveikino šiais žodžiais:

— Zdravij želajam vaše visokoprevischoditelstvo! — dar generolas nespėjo susivaikyti kas čia vyksta, svetys tęsė toliau:

— O ką, generole, matai ar aš jau pamiršau kokiais žodžiais generolai sveikinami? Tris metus maskoliuose tarnavau. Pasakui su merga susipainiojau ir išdūmiau į Meriką. Jei būtum kunigaikštis, tai sakytiau vaše siatelstvo, dabar muzikas, kaip ir visi mes lietuviai. Buržuazijos metų dėka tapai pakylėtas į generolus. Esi lietuvis, pravoslavų tikybos nepriėmęs, tai anąsyk, prie caro nebūtum buvęs pakylėtas į generolus. Dabartiniai maskoliai nepažemino. Paliko kuo buvęs. Esi bravas generolas, tik va be šoblės ir brankto prie šono, neturi laz-

8 — NAUJIENOS. CHICAGO 8, ILL.
— SATURDAY, SEPTEMBER 24, 1939

dos rankose, žodžiu, nuginkluotas. Tik žibantis diržas paliktas pasigrožėti. Mes džiaugiamės ir tokiu generolu. Tai ir atsilankiau.

Čia generolas susiprato ir kvietė svečią:

— Prašau, prašau svečią toliau į vidų. Atsisėsti. Tokią ilgą kelionę teko nugalėti, kad galėtumei pamatyti mūsų Vilnių... — Bet svetys, veik nepabodamas generolo žodžių, tęsė toliau:

— Žinau, generole, aš ir kiti mano frentai, kaip pas jus sakoma, — tavorščiai, visuomet tvirtinom, kad Lietuvoj vėl maskolius paims viršų. Maskolija iš senų česų buvo įpratusi svetimos pievose ganytis. Tiek narodo turi, tai ko čia jai varžytis. Taip įvyko, kaip su savo frentais tikėjom — Maskolija pasisavino Lietuvą. Cerai ir gražu, kad tave, generole, kartu su kitais lietuviais neišvežė į Siberiją. Greta Lietuvos apdovanotais medaliais ir ordinais Maskvos ponai dar kitus ant tavo krūtinės pakabino. Panašių į tave generolų tik keli liko...

— Tai melas, kad dabartinė valdžia būtų ką nors į Siberiją iškėlusį gyventi. Tai p'ktas prasiimanymas! Kas nori, gali ten važiuoti gyventi. Dabar laisvė... — Dar generolas nebaigė šnekėti, kaip svetys ir vėl įsikišo:

— Generole, manai, kad mes nieko nežinom? Visi tie, kurie anąsyk ėjo prieš carą ir daug kitų, kas nenurimsta, buvo Siberijon kaip gyvuliai išvežti. Merikoj išėma visokios gazi-

tos. Turime ir bimbinkų peiperių. Sakau tau, generole, netikėk jais. Jie meluoja. Nors mes jų frentai, bet netikim. Lietuvis toks žmogus, kad dabar iš caro metų įpratęs iš valdžios tik melą nugirsti. Kenčiasi mūsų frentai tuo melu, ba jau įprasta. Mūsų visokio narodo esama, kitiems kad ir melas patinka. Aš tai gramotnas. Pas maskolius net vyresniu išsitarnavau.

Čia generolas neiškentė ir įsiterpė.

— Matau, matau, kad Rusijos armijojej tarnavai... — bet svetys ir vėl nukirto:

— Atsiprašau, generole, Rusijos mes nežinojom. Mums buvo Maskolija. Matyti, pavadinimas Rusija ir mūsų vieros frentams nepatiko, tai iškeitė į

Sovietų Sąjungą. O visa kita paliko kaip buvo. Lietuvoj policija ta pati iš maskolių. Savo artimiems turim padėti. Sunkus jų gyvenimas, tai ne Merikos... — Čia svetys pritilo, ištraukė iš po skverno pundelį ir padėjo ant stalo:

— Generole, nepasgordyk, atvežiau ir tau gostončiaus — baltinių. Tik jau atleisk, — kiek nešioti. Matai, turėjau saugoti nuo dasmosčikų, kad maitu neapkrautų. O tas maitas tiesiog plėšikiškas! Trūksta žodžių... Beje, ar ir dabar paprūsėje dasmosčikai gauda kartu su žandais kontrabandininkus, kurie be kitų prekių neša ir Tilžėj spausdintus raštus.

Generolas tiek buvo susijaudinęs, jog nesusigraibė ką atsakyti, tik patylėjęs atsiliespė:

— Dabar siena jau toliau nukelta. Kontrabandos nėra. Mūsų didžioji šalis turi visko, kas tik žmogui reikalinga...

— Taip, taip generole, — ir vėl svetys įsikišo, — žinome... Tilžės jau nebėra. Ten maskoliai įsiveisė. Ir anos laisvos spaudos jau nebėra. Atleisk, generole, — teisybę drožiu į akis. Netikėk bimbinkams, ką jie rašo, ba visi jie meluoja. O Merikoj kas teisybę rašo, tokie raštai, net laiškai mūsų krajaus nepasiekia. Mūsų dovanos savo giminėms net nežmonišku maitu apdedamos. Skrisdamas tau skirtus baltinius turėjau vilkėti, kad nuo maito apsaugotų. Kas teisybė, tai ne melas. Bet mes didžiuojamės ir tave gerbiam, kad išlikai gyvas ir Lietuvoj, o ne Siberijon gyvenį ir dar iš generolų rūbų neišvilktas. Prie caro valdžios nežinau į ką būtum išėjęs, o va tie buržuazijos metai daug kam padėjo...

— Svetys staiga nutilo. Tylėjo ir generolas.

— Nu tai ką, tyliva? Reikfa skirtis... — čia svetys užsidėjo skriblių, prie jo prikišo du pirštus ir tarė:

— Zdravijam želajam, vaše visokoprevischoditelstvo, — atkišo ranką atsiveikinti ir lepletėjo:

— O vistiek, gaila man tavęs generole, — ir išėjo pro duris.
Vistaspats

PASIMATYKIT SU STANLEY LITVINU

APIE SAVO NAMO
INSULACIJOS PROBLEMAS

Dabar yra laikas tinkamai įrengti savo namą vasarai ir žiemai.

Mes turime išdirbtą reputaciją pilno pasirinkimo A-1 rūšies stako lentų ir namams materialų.

CARR-MOODY LUMBER COMPANY

3039 SO. HALSTED STREET — TEL.: VICTORY 2-1272

STANLEY LITVINAS, Mgr. — LIETUVIAI SALESMONAI

ŠVĖSKIM ŠIAS KALĖDAS ARGENTINOJE

Gruodžio 21 dieną iš Miami į Buenos Aires sprausminiu lėktuvu išskrenda didelė lietuvių ekskursija. Kelionė į Argentiną ir atgal į Miami kainuos \$395.00. Tiketas galios 90 dienų. Jeigu kas norės Brazilijoje aplankyti Rio de Žaneiro, tai turės pridėti dar \$70.00.

Sausio 25 dieną kita lietuvių ekskursija iš Miami išskrenda į Buenos Aires jaunimo kongresą. Kelionė Miami — Buenos Aires ir atgal kainuos tik \$395.00. Keleiviai galės su grupe grįžti į JAV arba pasilikti pas savo pažįstamus bei gimines. Tiketas galioja 90 dienų.

Visi, kurie planuoja pasinaudoti šiomis nupigintomis kelionėmis, prašomi tuojau užsiregistruoti žemiau nurodytoje istaigoje.

Walter Rask - Rasčiauskas

BEALE - RASK TRAVEL SERVICE

Room 2008 — 47 E. Madison St.

Chicago, Ill. 60603